

**PROCEDURA SCHIMBĂRII DE NUME PE CALE ADMINISTRATIVĂ ESTE
REGLEMENTATĂ DE ORDONANȚA GUVERNULUI NR. 41/2003 PRIVIND
DOBÂNDIREA ȘI SCHIMBAREA PE CALE ADMINISTRATIVĂ A NUMELOR
PERSOANELOR FIZICE, APROBATĂ PRIN LEGEA NR. 323/2003, CU
MODIFICĂRILE ȘI COMPLETĂRILE ULTERIOARE**

Persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă va depune o cerere la primăria în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau la primăria ultimului loc de domiciliu avut în țară, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată și să fie însoțită de următoarele acte :

- copii legalizate de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui;
- un exemplar al MONITORULUI OFICIAL AL ROMÂNIEI, Partea a III-a, în care a fost publicat, pe cheltuiala solicitantului, extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an;
- consimțământul, dat în forma autentică, al celuilalt soț, în cazul schimbării numelui de familie purtat în timpul căsătoriei;
- copia de pe decizia de aprobare a autorității tutelare, în cazurile prevăzute de art.7 din O.G. nr.41/2003*;
- cazierul judiciar și cazierul fiscal ale solicitantului;
- orice alte acte pe care solicitantul le consideră necesare.

(1) Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:
a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;

b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;

c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;

d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regulă reunite și dorește schimbarea acestuia;

e) când persoana în cauză poartă un nume de familie de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;

f) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă și dorește să revină la numele dobândit la naștere;

g) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor;

h) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;

i) când soții au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poarte numele de familie reunite și ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naștere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;

j) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii însă, întrucât nu a sesizat instanța pentru încuviințarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieții, nu exista altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;

k) când prenumele purtat este specific sexului opus;

l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care să rezulte sexul acesteia;

m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.

(3) Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;

b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;

c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț și dorește să poarte numele dobândit la naștere;

d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;

e) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredințați spre creștere și educare, cu consimțământul fostului soț, dat în formă autentică;

f) când părinții au divorțat iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia;

g) când s-a desfăcut adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție;

h) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției.

*

Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau cu încuviințarea autorității tutelare, de către tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui, va hotărî autoritatea tutelară. Când cererea este făcută de unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în forma autentică. Acordul nu este

necesar în cazul în care celalalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorește dispărut sau decăzut din drepturile părintești. Când minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta. Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea autorității tutelare. În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești și nu a fost instituită tutela, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă precum și în cazul în care instanța judecătorească nu a hotărât încredințarea copilului unei familii sau unei persoane, în condițiile legii, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către serviciul public specializat pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean ori, după caz, a consiliului local municipal, orășenesc, comunal sau al sectorului mun. București.